

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2090/2021
24.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Вићентијевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Тања Јечменица, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3709/19 од 07.10.2020. године, у седници одржаној 24.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3709/19 од 07.10.2020. године, става првог изреке.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3709/19 од 07.10.2020. године, става другог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3709/19 од 07.10.2020. године, става другог изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 598/2012 од 29.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде штете због изгубљене добити по основу немогућности коришћења земљишта у виду $\frac{1}{4}$ катастарских парцела ..., ..., ..., ... и ... КО ... за период од 28.10.2008. године до 28.10.2016. године солидарно исплате 13.455.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.05.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка плати 306.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду П 598/12 од 22.05.2018. године, одбачен је, као неуредан предлог тужиоца за одређивање привремене мере да се туженима забрани прометовање и промене на катастарским парцелама ..., ..., ..., ... и ... КО ... до правноснажности одлуке у овом поступку и да о томе обавести Службу за катастар непокретности ...

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3709/19 од 07.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, тужена ББ, ГГ и ДД су сувласници парцела ..., ..., ..., ... и ... КО Деоба сувласничке заједнице никада није извршена. Тужилац није користио предметне парцеле, јер није знао који је део његов, а имајући у виду да физичка деоба никада није извршена. Тужени користе предметне парцеле за потребе своје фирме „...“ тако што су их делом оградиле, којом оградом је обухваћена цела парцела ..., већи део парцеле ..., мањи део парцеле ..., а ван ограде од парцеле ... је остало 61 м², а од парцеле ... 0,24.05ха, при чему су целе парцеле ... и ... неограђене. Несметан прилаз до парцела ... и ... је могућ преко бетонског платоа на парцелама ... и ..., док је прилаз на изграђеном делу парцела ... и ... могућ директно са јавног пута – макадама, односно са парцеле ... Постоји прилазни пут из улице ... ка парцелама ..., ..., ... и ..., односно могуће је прићи овим парцелама на начин који не захтева већа улагања, јер се до дела парцеле 452/1 површине 61 м², као и до неизграђеног земљишта на парцели ... површине 2,405 м² директно улази са макадамског пута, а до неизграђене парцеле ... се несметано може прићи тако што се улази из улице ... кроз постојећу улазну металну капију ширине 10 метара и иде кроз парцелу ..., а даље правом линијом преко бетонског платоа кроз парцелу ... у правцу пролаза у жичаној оградни до парцеле ... за шта није потребно никакво улагање. До неизграђене парцеле ... директно се улази са парцеле ..., те да ниједан изграђени грађевински објекат није препрека за установљавање прилазног пута на наведени начин.

Тужилац тужбом тражи накнаду штете јер су тужени на парцелама на којима су сувласници изградили објекте површине 2.500 м² и то две пословне зграде, хангар за камионе и вагу за камионе и на том простору изместили своју фирму „...“, самосталну аутопревозничку радњу, која је и пријављена на адреси тужених, због чега је на наведеним парцелама свакодневно присутан велики број возила, камиона, пословне клијентеле тужених, тако да су заузели целу површину парцела, па и сувласнички удео тужиоца, те су онемогућили тужиоцу прилаз његовом земљишту и коришћењу истог, због чега трпи штету. Тужилац је имао намеру да на делу наведеног земљишта, које њему припада отвори своју приватну фирму, али како је у томе онемогућен, основао је фирму у склопу дворишта своје куће и намеравао је да сади мушкатле, те је висину изгубљене добити определио у складу са налазом вештака према вредности мушкатли.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су одлучили нижестепени судови када су одбили, као неоснован захтев тужиоца, разлоге које је за своју одлуку дао другостепени суд у свему као довољно јасне прихвата и Врховни касациони суд.

Чланом 13. став 1. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да више лица имају право сусвојине на неподељеној ствари када је део сваког од њих одређен сразмерно према целини (идеални део). Чланом 14. став 1. истог Закона, прописано је да сувласник има право да ствар држи и да је користи заједно са осталим сувласницима сразмерно свом делу, не повређујући право осталих сувласника, а чланом 38. став 2. да савестан држалац није дужан да плати накнаду за коришћење ствари, нити одговара за погоршање и пропаст ствари које су настали за време његовог савесног држања.

Сагласно напред наведеном, институт сусвојине регулисан је чланом 13. Закона о основама својинскоправних односа и према тој одредби сусвојина постоји када на једној ствари право својине припада већем броју лица, а пошто ствар није подељена, то нико од сувласника нема искључиву власт на физички одређеном делу ствари, него свако врши своја власничка овлашћења сразмерно свом сувласничком делу на целој ствари, како је то прописано чланом 14. истог Закона. Идеални део је део права на ствари, зато сваки сувласник има идеални део на свакој честици заједничке ствари. Када један од сувласника има искључиву државину сувласничке ствари, од које не стиче приходе (закупнину и слично), право осталих сувласника на накнаду за некоришћење својих сувласничких удела на спорној непокретности, у одсуству противправности, условљено је несумњивом манифестацијом воље тих сувласника, да користе своју непокретност, што подразумева подношење тужби за предају у супосед или предлога за уређење начина коришћења сувласничке непокретности, јер је то правно релевантна манифестација воље, која доводи до поседа, односно коришћења сувласничке непокретности. У овом случају, тужилац није на правно релевантан начин манифестовао вољу за коришћење сувласничке непокретности, сразмерно свом сувласничком уделу, није поднео тужбу за предају у супосед, нити је доказао да је тражио предају у супосед, а да су тужени то одбили. Стога, како је то правилно закључио другостепени суд, тужилац нема право на накнаду тражене штете, са којих разлога се неосновано ревизијским наводима оспорава правилност примене материјалног права.

Осталим наводима ревизије тужиоца се оспорава утврђено чињенично стање, због чега се ревизија у смислу члана 407. став 2. ЗПП не може изјавити.

Са напред наведених разлога, а на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставом првом изреке.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, против решења садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде којим је потврђено решење Вишег суда у Београду од 22.05.2018. године, којим је одбачен предлог тужиоца за одређивање привремене мере, као неуредан, јер у смислу члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавање судске праксе, односно новим тумачењем права, а имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и са којих разлога је одбачен предлог за одређивање привремене мере. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених

судова не захтевају ново тумачење права, а тужилац уз ревизију није доставио правноснажне одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично правној ситуацији.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 420. став 1, 2. и 3. ЗПП. Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења против ког се по закону не може поднети.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. исте одредбе, да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а ставом 6. истог члана да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 3709/19 од 07.10.2020. године којим је потврђено решење Вишег суда у Београду П 598/12 од 22.05.2018. године, којим је предлог тужиоца за одређивање привремене мере одбачен као неуредан, па ревизија није дозвољена, јер се тим решењем поступак правноснажно не окончава у смислу члана 420. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић